

# קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

## מסורת הש"ס

[illegible]

## הגהות הב"ח

[illegible]

## גליון הש"ס

רש"י ד"ה ולא מועלין  
אפילו מדרבנן. ע"י לקמן יב  
ע"ז תוס' ד"ה ודמיו:

## רבינו גרשום

שעפאס למעלה דהיינו כמאזוהא לא מני דאין מועלין דה משום דעולה כלי ואע"פ שנעשית כמאזוהא אין דה הימך לכהניס כגון מועלין דה: וקפני: בהיא (ו) משנע עמלה כל שהיה פסולו בקדש חזקו הני דשניה דמליקה והואה אינו מטומא בגדים אציה הכלעיה. והיינו חדל מני דחל כלומר דהכי דייקין דכי היכי דההיא דקתני וכולן אינן מטמאין בגדים מיידי בשניו מקום מליקה דמוקמינן הסם אף הא נמי דמני כל שהיה פסולו בקדש אינו מטומא בגדים מיידי בשניו מקום מליקה: וכל שאה היה פסולו בקדש. כגון שעבר זמנו א"ש שיצא גפה א"ו נקטעה רגלה דהיינו פסול דשלא בקדש אלא שאציה לה קודם שהוקדש והמליקה מטומא בגדים אציה הכלעיה: וקפני: דפרק הסמוך לו כל שהיה פסולו בקדש אס עלו לא ירדו. והיינו אירך וחדל מגו דחל דכי היכי דהאי כל שהיה פסולו בקדש אינו מטומא בגדים אציה הכלעיה מיידי בשניו מקום מליקה דהיינו מחילת עבודה אף האי דקתני נמי כל שהיה פסולו בקדש אס עלו לא ירדו בשניו מקום מליקה מיידי וקפני אס עלו לא ירדו וכלי דבשניו מקום מליקה לחוד דהיא התחלת עבודה קפני אס עלו לא ירדו הוא הדין דממתינן בשניו מקום שמיטה לחוד דהיינו התחלת עבודה אס עלו לא ירדו. והיינו מיוצמא לרה מיוצמא: והא דפליגי ו (עלה) רכב ורכי יופא. שינוי מקום שמיטה לית ליה תרין אלעור דחמיס דבי' אלעור עולה במת אציה שהניסיה לבנים דהכי מינין למי' במס' בשרא (ו' ק"ג): חס דין במת יחיד לבנים צבור דהיינו מוצא במת יחיד אינה טעונה נפשו ולא מנופה ולא הגשה ולא ריח ניחוח ואינו נפסל ביצוא כו'. אס הקדיש דהמה להקריבה עולה בצמח

[illegible]

הזכיר ר"י במלתיה ליה דאין תועלין בה א"כ משמע דבשינוי מליקא נמי לא פליג ר"י כ"א אגב"י מעילא אבל הוא מורה לגב"י שמאגב"י מיירי וכו' וא"כ דשינוי געולה העיקר (נצ"י אריז"ל) מליקא נראה שכן שהיה עוברי קלישתא שדומהין כן נראה להמריס"י במבטא יחיד מכהונה ומצפון ומכיל שרת ומיורא פ' רש"י ב"ב פ' דובתיס' שהנחיתים קלישתא ליה לאור שחטת וקשה אגב"י היכי מקומה בצפון כ"א במבטא יחיד אלא מחמת קלישתא: (ס"ז ליה. א"כ) חוי ליה ליה

**חדא** מנו חדא וחדא מנו חדא ית ב'ל' שלשה צבות היא דכמפרש ואזיל וכולן אין מטמאין בגדים כו' משנה היא בוצחים פ' חטאת העוף (דף טו:) וקאי אצבא דלעיל מינה ששונה כל פסולי מליקה והשאת קאמר אע"ג דנעשית מליקתן בפסול מ"מ מהניא מליקה לאפוקינהו מירי טומאת

מחטטת כו' היא חוץ מחטטת לא קא'  
אלא מוועלען בן משום דבעולה זו מועל  
בה אף כי נעשית דכינה קאמר חוץ  
מחטטת שעשאה למטה כמעשה חטטת  
לשם חטטת דהיי' היא נעשית דכינה  
הילכך אין מוועלען בה שהרי יש בה שעת  
הימר לכהנים וקאמר עלה ז' כל שפסולו  
בקדש אינו מטמא כו' פירוש כל יא' שיש  
לו הכשר במקום אחר כגון יא' כל שינוי  
מליקא דקדמך בדישא פלגתא קרי שפולו  
בקדש לכל יא' דשא' מטמא בגדים אביה  
הבליעה והאם קמיי עולת העוף שעשאה  
למטה פסולה ואין מטמא בגדים אביה  
הבליעה וזכרנו מוצא מקדש (ובחסין דף  
הז' טז) במילמיה דר' שמעון כל שפסולו  
בקדש הקדש מקבל ואם עלו לא ירדו  
א' אלמא דשני עולת העוף שעשאה למטה  
כלומר שנקלע למטה א' קאמר ר' שמעון  
כאם עלו לא ירדו והיינו כמו יא' דשינוי  
דדרוס צנחמה דמליקת עוף כשמיטה  
צנחמה אלן מחטטת שעשאה למטה לא

מִיִּיתִי דָּהָא אֲמַר בְּחֻטְאֵת מְלָקָה בִּצְ"מ בְּמוֹצָא כְּשֶׁרָה וְהָא דְתַנִּינָא פִּרְי חֻטְאֵת  
הָעוֹף (ס' ד' ע"א). חֻטְאֵת הוּא שְׂעָשְׂא לְמַעְלָה פְּסוּלָה רַ"ל דְּמִי בְּהָאֵה עִזָּא וְמוֹשְׁטִי  
נִגְמִיתָת עִזָּא (י' מ"א) לְמִירְפָּר דָּהָא לֹא דְלִי כֻלָּ לְשִׁינֵי דְרוּס דְּשִׁחִיטָה אֲכָל פִּרְי  
שְׂפִיר מַעוּלָה שְׂעָשְׂא לְמַטָּה דְּלִמְדִּי דְּלִמְדִּי מִן הָא קַטְרֵסָה בְּרֵאשׁוֹ שֶׁל מוֹצָא אֲרָא  
מְלִיקָה בְּרֵאשׁוֹ שֶׁל מוֹצָא הִיכְלֵי יוֹ מְלָקָה לְמַטָּה פְּסוּלָה וְהָא שִׁינֵי דְשִׁחִיטָה  
הוּי כְּמוֹ שִׁינֵי יוֹ דְּשִׁחִיטָה (י' מ"א) דְּקִרִי חֲדָא מְגוֹ חֲדָא הָא דָּאֵס עֵלֹי לֹא  
יִרְדוּ שֶׁלֹּא הֵיכָל לְהוֹכִיחַ פִּירוּשׁ דְּפֻסְלוֹ בְּקֻדְשׁ אֱלֹה מְכָה דְכָל שְׂפֻסְלוֹ  
בְּקֻדְשׁ דְּפֻרְק חֻטְאֵת הָעוֹף (ד' ע"א ס' כ') הֵיכָל קִרִי מְגוֹ חֲדָא וְגַם מִהֵיכָל דְּכָל  
שְׂפֻסְלוֹ בְּקֻדְשׁ דְּפִי חֻטְאֵת הָעוֹף אֵינִי כֻּלָּ לְהוֹכִיחַ אֱלֹה מִהֵיכָל דְּלַעֲלֵי בְּסוֹךְ  
דְּעוֹלָת הָעוֹף שְׂעָשְׂא לְמַטָּה וְהִיכָל קִרִי מְגוֹ חֲדָא תְּרִיתִי וְשִׁחִיטָה יוֹ שְׂפִירָס וְגִרָסִס  
חֲדָא מְגוֹ חֲדָא וְחֲדָא מְגוֹ תְּרִיתִי וְקִרִי חֲדָא מְגוֹ חֲדָא הֵיכָל דְכָל שְׂפֻסְלוֹ בְּקֻדְשׁ  
דְּפֻרְק חֻטְאֵת הָעוֹף לְפִי שְׂחִירָה לְצַבָּא לְעֵלֵי מִינֵה וְהֵיכָל דְּמוֹצָא מִקְדָּשׁ קִרִי  
חֲדָא מְגוֹ תְּרִיתִי לְפִי שְׂחִירָה לְהֵיכָל דְּפֻרְק חֻטְאֵת הָעוֹף (ס' ד' ע"א)  
דְּאִיכָא תְּרִיתִי בִּצְ"ל כֻלָּ שְׂפֻסְלוֹ בְּקֻדְשׁ וְרִישָׁא עוֹלָת הָעוֹף שְׂעָשְׂא לְמַטָּה כְּמוֹ  
שְׂפִירָסוֹ לְעֵלֵי יוֹ:

**והא** דפ'יני רבה ורב יוסף פשיטא ליה ד"א. כלומר ממון דבר ר"ה יכר שפוט לו אי כרזה אי כרז יוסף דלחמ ר"א עולת צמת יחיד כו' כלומר עולה שהוקדשה ליקרב בצמת יחיד כגון לאחר שבאו לנזר ולגבועין ולגלגל שחומרם וצמרתם נעשות צמת דבר עושה: **שהבניסה** פ'ינא. פ'ינא צמת צמרא דחבסי (דף קט: קט:) כגון לאחר שחטתה \*וקשה דר"א היכי קאמר מחיה לכל דבר הא לא איך דכפון כיון דשחטתה אלא נראה לפרש שהבניסה ליה חיה לפנים איך שהוקדשה ליקרב בצמת יחיד ים שהבניסה לצמת צבור קלטתה מחיה לכל דבר לענין כל הדברים האמורים צפ' פרט תפלות (ומהם דף קי: קי:) דתנן מהם מה בין צמת יחיד לצמת צבור כיהון וכלי שרת ושחיטת כפון כו' וצפי ר"א עלו מהו שירדו כו' האי עולת צמת יחיד דלחמ שדינה לשחוט כפון לפי שהבניסה לפנים אם שחטו צדדוס ועלו מהו שירדו והשתא דייק מינה שה"ס מתקא מביעיה ליה האי כלומר מה שמן הדא ליה מקומן כפון שהיא צמת יחיד אם ארדץ פשיטא ליה כלומר דלא עולת צמת צבור דלפליני ביה רבה ורב יוסף פשיטא ליה דאי כ"ד דמספקא ליה ידא איבעי ליה הא בריבא אלא שנוע מינה דפשיט ליה ומפרש שה"ס יאן הכי אחיהו הבעיה בין ברבא לרב יוסף דלא מגו חדא אם מצביעה ליה כלומר קצבי שבעלת צמת יחיד שהיא מקופק חולת צמת צבור שאם פשטו לן יס עד כאן לן קאמר רבה שהאם אס עלו ירדו אלא משום דמחיה פסלה כלומר שנדר

## העולה

חיד בשעת היתר הצמות וגמלך והכניסה לפנים לעזרה להקריבה צמזח:  
קלטוה

## קלטה

[illegible]

עין משפט  
נר מצוה

א מ״י פ״ג מהלכות  
מעילה הלכה ד:  
ב מ״י שס פ״ד הלכה ג:  
ג מ״י פ״ו מהלכות  
פקודי׳ם הלכה ט:  
ד ה מ״י פ״ג מהלכות  
מעילה הלכה ז:  
ה מ״י פ״ו מהלכות  
פקודי׳ם הלכה ט:  
ו ז מ״י פ״ג שס הלכה ח:  
ז ח מ״י פ״ד מהלכות  
מעילה הלכה ז:

## מוסף רע"י

[illegible]

## שיטה מקובצת

[illegible][illegible]